www.TOURISMpaper.ir
تنها روزنامه مکتوب گردشگری جهان
توریسم



لامبورگینی هیبریدی به جمع خودروهای پلیس دبی اضافه شد

لامبورگینی **Temerario** هیبریدی به ناوگان پلیس دبی ملحق شده است. این خودرو با قدرت ۹۰۷ اسب بخار، به‌منظور گشت‌زنی در مناطق گردشگری و جاذبه‌های اصلی شهر به‌کار گرفته می‌شود. به گزارش فرتاک نیوز، پلیس دبی با افزودن لامبورگینی **Temerario** هیبریدی به ناوگان خودروهای خود، بار دیگر توجه رسانه‌ها را به رویکرد منحصربه‌فرد این شهر در تجهیز نیروهای گشت جلب کرد. این خودرو به کلکسیون معروف سوپراسپرت‌های امارات متحده عربی که شامل مدل‌های اوروس، هوراکان، اونتادور و روئلتو می‌شود، اضافه شده است. این اقدام با همکاری مستقیم مقامات محلی و نمایندگی رسمی لامبورگینی در ابوظبی و دبی انجام شده تا نمایی متفاوت از ناوگان امنیتی ارائه گردد. بدنه این سوپرکار با طرح نمادین سفید و سبز پلیس مزین شده و نشان‌های اختصاصی همراه با نوشته‌های انگلیسی و عربی بر روی آن قرار دارد. پیشرانه ۴.۰ لیتری هشت سیلندر توئین‌توربو به همراه سه موتور الکتریکی، قدرتی معادل ۹۰۷ اسب بخار و ۹۰۰ نیوتن‌متر گشتاور تولید می‌کند. با این‌حال، این خودرو برای تعقیب و گریز در بزرگراه‌ها طراحی نشده و تمرکز اصلی آن بر گشت‌زنی در بخش پلیس گردشگری و حضور در مناطق پرتردد دبی است.

بین الملل

چرا آسمان خراش‌های منهتن ناگهان به تسخیر جغدهای سفید درآمدند؟



حضور یک خانواده از گونه نادر جغد انبار بر فراز مخزن آب ساختمانی در نیویورک، شگفتی ساکنان و کارشناسان حیات‌وحش را برانگیخت. ساکنان بخش منطقه غربی اعیان‌نشین منهتن هر شب با دوربین‌های چشمی و تله‌فوتو در خیابان هفتادوپنجم گردهم می‌آیند تا پرواز و هوهوی شبانه چند جغد انبار را بر فراز یک برج آب قدیمی در نزدیکی سنترال پارک تماشا کنند. کارشناسان تأیید کرده‌اند که لانه‌سازی و زادآوری گونه جغد انبار در منهتن رویدادی بی‌سابقه در تاریخ مکتوب به‌شمار می‌رود.

به گزارش دیلی‌میل، ماجرا زمانی علنی شد که الیزابت ویلیامز، ساکن محله، در تاریخ ۱۶ اکتبر رسانه‌های محلی را از حضور این پرندگان شکاری مطلع کرد. او و همسرش پیش‌تر یکی از جغدها را روی لبه پنجره آپارتمان خود دیده بودند و چند روز بعد لانه‌سازی خانواده را روی مخزن آب تشخیص دادند. اندرو فارنزورث، بوم‌شناس مهاجرت در آزمایشگاه پرنده‌شناسی کورنل، گفت:این ماجرا کاملا غافلگیر کننده بود. تا آنجا که دانش پرنده‌نگری جمعی ما یاری می‌دهد، حداقل در تاریخ ثبت‌شده، هیچ آشیانه‌ای از این پرنده در منهتن وجود نداشته است. الیزابت ویلیامز، شهروند ساکن منهتن نیز گفت: در جایی مثل منهتن، معمولا باید مسیر زیادی را طی کنید تا با طبیعت روبه‌رو شوید، اما این پرنده درست بیرون پنجره ما نشسته بود.

جمعیت جغدهای انبار در سال‌های گذشته با کاهش شدیدی مواجه بوده و مشاهده این پرنده در پارک‌های نیویورک پدیده‌ای بسیار نادر قلمداد می‌شود. با این‌حال، تماشای پرواز پرندگانی که به‌ندرت در آسمان بتنی نیویورک ظاهر می‌شوند، صدها گردشگر و شهروند را به یک پاتوق غیرمنتظره در خیابان کشانده است. جسیکا ویلسون، مدیر اجرایی اتحاد پرندگان نیویورک، گفت:شور و شوق فراوانی میان نیویورکی‌ها، چه پرنده‌نگر و چه افراد عادی، نسبت به جغدها دیده می‌شود زیرا آنها توجه همه را جلب می‌کنند. جغدها جادویی، شب‌زی و مرموز هستند و اغلب دیده نمی‌شوند؛ به‌ویژه در بخش غربی منهتن و داشتن فرصتی برای دیدنشان حقیقتا هیجان‌انگیز است. وال کلمن، بازنشسته ساکن نیویورک، گفت:من در تمام عمرم فقط یک‌بار در کالیفرنیا جغد انبار دیده بودم. هنگام غروب به اینجا می‌آییم تا شکار کردنشان را ببینیم و امیدواریم موش‌های مسموم به آفت‌کش‌ها را نخورند.

دیوید بارت، پرنده‌نگر مستقر در منهتن و گرداننده صفحه هشدار پرندگان منهتن، از حضور دو پرنده بالغ و احتمالا شش جوجه در این لانه خبر داده است. دیوید بارت، پرنده‌نگر، گفت:دیدن یک جغد انبار پدیده‌ای نادر است اما خبر ملی نمی‌شود؛ با این‌حال، تشکیل یک خانواده و زادآوری برای نخستین‌بار در تاریخ مکتوب منهتن، خبری کاملا ویژه به حساب می‌آید.

بزرگ‌ترین موزه جهان مسدود شد

دانشجویان معترض با مسدودکردن ورودی موزه لوور در پاریس، از تجمعات حمایت کردند و به آنچه «سرکوب پلیس» می‌خوانند، اعتراض کردند. به گزارش ایسنا، خبرگزاری فرانسه (AFP) این خبر را به نقل از مدیریت موزه و دو اتحادیه صنفی گزارش داده است. در اعلامیه‌ای که مقابل موزه لوور نصب شده بود، معترضان نوشتند: «با افتخار اعلام می‌کنیم که بزرگ‌ترین موزه جهان را مسدود کرده‌ایم.» در پی این اقدام، موزه نتوانست درهای خود را به روی بازدیدکنندگان باز کند. در مقابل هرم شیشه‌ای لوور، دانشجویان مدارس هنر و رشته‌های فرهنگی تجمع کردند و ورودی موزه را بستند. یکی از معترضان که همراه دیگران اعلامیه‌هایی به زبان‌های فرانسوی و انگلیسی توزیع می‌کرد، گفت: «گردشگرانی که منتظر ورود هستند، با ما رفتار تهاجمی دارند، چون بلیت خریده‌اند.» در پی بروز ناآرامی‌های اخیر در فرانسه، احتمال تعطیلی موزه‌ها و دیگر مقاصد گردشگری به‌ویژه در پاریس نیز وجود دارد. فرانسه در سال گذشته میلادی رکورد بیش از ۱۲۰ میلیون گردشگر داشت.

معترضان فرانسوی دفتر گردشگری شهر لیون را به آتش کشیدند

همچنین رسانه‌های فرانسوی گزارش دادند در جریان اعتراضات و ناآرامی‌های فرانسه، دفتر گردشگری شهر لیون در میدان بلکور به آتش کشیده شد.

به گزارش مهر، شبکه فرانسوی ب‌اف‌ام‌تی‌وی گزارش داد دفتر گردشگری شهر لیون در میدان بلکور، همزمان با ادامه اعتراضات و ناآرامی‌ها در فرانسه، طعمه حریق شد. بر اساس این گزارش، افراد نقاب‌دار پس از شکستن پنجره‌ها و تخریب بخش‌هایی از ساختمان، آن را به آتش کشیدند. ب‌اف‌ام‌تی‌وی همچنین از وقوع غارت در محل خبر داد و اعلام کرد نیروهای پلیس و آتش‌نشانی در راه هستند.



فرانسه حدود یک ماه است که با موجی از ناآرامی‌ها روبه‌روست؛ ناآرامی‌هایی که پس از اعتراض گروهی از دانش‌آموزان در حومه پاریس به شرایط نامناسب مراکز آموزشی آغاز شد. همچنین راهپیمایی در پاریس به دلیل درگیری معترضان با پلیس و بازداشت چند نفر با تأخیر برگزار شد.

پاریس، پایتخت فرانسه و شماری دیگر از شهرهای این کشور شاهد تجمع‌های اعتراضی گسترده بودند. همزمان با حضور دانش‌آموزان دبیرستانی و اعضای جنبش جلیقه‌زردها در خیابان‌های پاریس، درگیری‌ها میان معترضان و نیروهای پلیس نیز گزارش شد.

خواندنی

با موفق‌ترین «دزدان دریایی» آشنا شوید

در دوران طلایی دزدی دریایی، از حدود سال ۱۶۵۰ تا ۱۷۳۰ میلادی، دزدان دریایی در آب‌های سراسر جهان به کشتی‌های تجاری حمله می‌کردند و محموله‌های ارزشمند آن‌ها را به غارت می‌بردند. بسیاری از این حملات علیه کشتی‌هایی انجام می‌شد که توان دفاعی چندانی نداشتند، اما برخی دزدان دریایی با مهارت و جسارت بیشتر، به موفقیت‌هایی استثنایی دست یافتند. در میان آن‌ها، یک دزد دریایی ادعا می‌کرد بیش از ۴۰۰ کشتی را تصرف کرده است؛ آماری که او را بسیار جلوتر از رقبایش قرار می‌دهد. در بسیاری از گروه‌های دزدی دریایی، ناخدا با رأی ملوانان انتخاب می‌شد. او سپس خدمه را برای نزدیک شدن به کشتی تجاری، برافراشتن پرچم دزدان دریایی و تصرف کشتی و محموله آن هدایت می‌کرد. به گزارش فرادید، بااین‌حال، بیشتر ناخداها تنها چندبار موفق به انجام چنین حملاتی می‌شدند. دزدی دریایی حرفه‌ای بسیار خطرناک بود و افراد اندکی می‌توانستند برای مدت طولانی در آن دوام بیاورند.

بارتولومیو رابرتس، معروف به بلک بارت، احتمالاً یکی از موفق‌ترین دزدان دریایی دوران طلایی بود. بر اساس روایت‌های تاریخی، او در طول فعالیت خود بیش از ۴۰۰ کشتی را تصرف کرد.

رابرتس در آغاز یک ملوان بود که دزدان دریایی او را اسیر کردند. بااین‌حال، مدتی بعد مسیر زندگی‌اش تغییر کرد و پس از کشته‌شدن هاول دیویس، ناخدای گروهی که او را به اسارت گرفته بود، به مقام ناخدایی رسید. رابرتس از سال ۱۷۱۹ تا ۱۷۲۲ میلادی، بنادر و مسیرهای کشتیرانی اقیانوس اطلس را به وحشت انداخت و به کشتی‌های متعددی حمله کرد. یکی از مشهورترین غنیمت‌های او، یک کشتی پرتغالی حامل طلا بود که از قاره آمریکا به سوی پرتغال حرکت می‌کرد. این کشتی بخشی از ناوگانی متشکل از ۴۲ کشتی بود. رابرتس و افرادش ابتدا یک کشتی را تصرف کردند و از اطلاعات به‌دست‌آمده دریافتند که کدام کشتی محموله ارزشمندتری دارد. آن‌ها سپس به سراغ کشتی حامل بیشترین گنج رفتند و با مقدار زیادی طلا و دیگر غنایم گریختند. اگر معیار را تعداد کشتی‌ها و گستردگی تشکیلات دریایی درنظر بگیریم، نام ژنگ یی سائو، زن دزد دریایی چینی، برجسته می‌شود. او بین سال‌های ۱۸۰۱ تا ۱۸۱۰ میلادی شبکه‌ای عظیم از دزدان دریایی را اداره می‌کرد که در اوج قدرت، بنابر برآوردهای رایج، بیش از ۱۲۰۰ کشتی و حدود ۸۰ هزار خدمه در اختیار داشت.

این سازمان با ساختاری منظم اداره می‌شد و نظام حسابداری و قواعد انضباطی دقیقی داشت؛ ویژگی‌هایی که آن را به تشکیلاتی بسیار سازمان‌یافته تبدیل کرده بود. ژنگ یی سائو شبکه گسترده خود را در دریای چین جنوبی گسترش داد و در مقاطعی با نیروهای دریایی چین و پرتغال مقابله کرد. او سرانجام تسلیم شد و تشکیلات دزدان دریایی خود را منحل کرد، اما برخلاف بسیاری از همتایانش توانست از مجازات مرگ بگریزد، از زندگی خود لذت ببرد و با بخش قابل‌توجهی از ثروتش دوران بازنشستگی را سپری کند. در میان حملات دزدان دریایی، یورش هنری اوری معروف به اوری بی‌نام‌ونشان، جایگاه ویژه‌ای دارد. در ۷ سپتامبر ۱۶۹۵، اوری و خدمه کشتی‌اش فنسی، به‌همراه چند کشتی دیگر، به ناوگانی متعلق به هند در تنگه باب‌المندب، میان یمن و جیبوتی امروزی، حمله کردند.

در میان کشتی‌های این ناوگان، دو کشتی بزرگ و سرشار از ثروت وجود داشت: فاتح محمد و گنج سوایی. دزدان دریایی هر دو کشتی را تصرف و غارت کردند و طلا، نقره و جواهرات ارزشمندی به‌دست آوردند که ارزش امروزی آن‌ها در برخی برآوردها بیش از ۱۰۰ میلیون دلار تخمین زده شده است. این حمله یکی از پرسودترین عملیات‌های دزدی دریایی تاریخ به‌شمار می‌رود. پیامدهای آن از خسارت مالی فراتر رفت و به روابط میان انگلستان و هند آسیب جدی وارد کرد. همچنین تلاش گسترده‌ای برای دستگیری اوری آغاز شد؛ تعقیبی که گاه از آن به‌عنوان یکی از نخستین عملیات‌های تعقیب بین‌المللی گسترده یاد می‌شود. بااین‌حال، هنری اوری موفق شد از دستگیری بگریزد و کمتر از یک‌سال بعد، رد او در تاریخ گم شد. برخلاف بسیاری از دزدان دریایی که سرنوشتی خشونت‌بار داشتند، به نظر می‌رسد او توانسته بود با بخشی از ثروت حاصل از غارت ناپدید شود.



گنجینه مسروقه «لوور» هنوز پیدا نشده است

یک سال پس از آنکه سارقان، جواهرات سلطنتی به ارزش ۱۰۰ میلیون دلار را از موزه لوور پاریس دزدیدند، چهار مظنون همچنان در بازداشت و منتظر محاکمه‌اند، اما آن گنجینه هنوز مفقود است.به گزارش ایسنا، در دستبرد بزرگ سال گذشته از موزه «لوور»، سارقان با پوشش کارگران، هشت اثر تاریخی از جمله جواهرات متعلق به ملکه «اوژنی»، همسر ناپلئون سوم را ربودند. هنوز چهار مظنون اصلی در زندان چشم‌انتظار دادگاه هستند، اما به نظر می‌رسد سرنخ‌های پلیس برای یافتن جواهرات سلطنتی سرقت‌شده به بن‌بست رسیده است.«فرانس ۲۴» نوشت: سارقان در تاریخ ۱۹ اکتبر سال گذشته با استفاده از سنگ‌فرزهای دیسکی صنعتی، خود را به داخل موزه رساندند و سپس با هشت شیء بی‌نظیر به ارزش تخمینی ۱۰۰ میلیون دلار متواری شدند.

از جمله این آثار به یک سنجاق سینه و تاج متعلق به «اوژنی»، همسر ناپلئون سوم می‌توان اشاره کرد. در آن زمان، امانوئل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه، این سرقت را حمله به تاریخ فرانسه توصیف کرد.

کارشناسان قانون و آژانس‌های خصوصی پیگیری سرقت آثار هنری در گفت‌وگو با «خبرگزاری فرانسه» (AFP) توضیح دادند که بیشترین شانس برای بازیابی این گنجینه‌ها درصورتی خواهد بود که سارقان به تنهایی عمل کرده و این آثار مسروقه را در جایی در منطقه پاریس مخفی کرده باشند.

هر چهار مرد ظرف مدت ۱۰ روز پس از سرقت دستگیر شدند.جست‌وجوهای گسترده‌ای به سرپرستی یک تیم تحقیقاتی ۱۰۰ نفره در خانه‌های مظنونان و بستگانشان، در زیرزمین‌ها، گاراژها و شیروانی‌ها انجام شد، اما تمام آن‌ها تاکنون بی‌نتیجه مانده است.«آرتور برند»، کارآگاه خصوصی نامدار هلندی در حوزه هنر، گفت: اگر این جواهرات را پنهان کرده باشند یا برای نگهداری به یک دلال سپرده شده باشند، هنوز این احتمال وجود دارد که یکی از مظنونان در ازای تخفیف مجازات، حاضر به اعتراف کردن شود.

سناریوی نگران‌کننده‌تر این است که این گروه از سارقان به دستور یک سردسته یا فردی مرتبط با جنایات سازمان‌یافته عمل کرده باشند و سارقان پس از پایان عملیات سرقت، جواهرات را به او تحویل داده باشند.



«کورادو کاتزی» رئیس واحد آثار هنری مسروقه در سازمان پلیس بین‌الملل (اینترپل)، گفت: قدرت جرائم سازمان‌یافته فقط به تجربه برای اجرای جرم بستگی ندارد، بلکه به داشتن افرادی است که اشیا را تحویل بگیرند و بفروشند.

بدترین سناریوی ممکن این است که جواهرات یا به خارج از فرانسه منتقل شده باشند یا به واسطه‌ای محلی در بازار سیاه سنگ‌های قیمتی رسیده باشند.

«آرتور برند» با اشاره به بلژیک به عنوان قطب الماس جهان، گفت: اشیای مسروقه تا حدی زیادی الماس هستند، بنابراین آن‌ها چاره‌ای ندارند که قطعات را جدا کنند و دوباره برش دهند و بفروشند. اگر قرار باشد به یک مکان بروند، آنجا آنتورپ خواهد بود.

«توبیاس کورمیند» مدیرعامل «۷۷ دایموندز» که بزرگ‌ترین خرده‌فروشی آنلاین الماس در اروپاست، به خبرگزاری فرانسه گفت: الماس‌ها پس از برش مجدد، برای خریداری‌شدن توسط عمده‌فروشان یا خرده‌فروشان، به راحتی وارد زنجیره تامین قانونی می‌شوند.

«کورمنید» گفت: به غیر از اینکه یک سنگ دارای ناخالصی‌ها و ویژگی‌های کاملا منحصربه‌فرد باشد، حتی برترین آزمایشگاه‌های الماس‌شناسی مانند GIA نیز به سختی می‌توانند تشخیص دهند که یک الماس تازه تراش‌خورده، یک شیء سرقتی است.

حتی اگر این جواهرات به دست یک گروه تبهکار سازمان‌یافته نیز افتاده باشد، به نظر می‌رسد هنوز روزنه‌هایی از امید وجود دارد.

«آرتور برند» به چندین پرونده از جمله سرقت از موزه «طاق سبز» در درسدن واقع در آلمان در سال ۲۰۱۹ اشاره کرد که در آن‌ها جواهرات سرقتی کشف و بازپس گرفته شد. این جواهرات همچنان در پایگاه داده آثار هنری مسروقه اینترپل به عنوان اشیای مفقود ثبت شده‌اند.

«کاتزی» به خبرگزاری فرانسه گفت: بررسی تحقیقات انجام‌شده در سراسر جهان نشان می‌دهد که بازپس‌گیری این نوع اشیا ممکن است از سه ماه تا ۴۰ سال طول بکشد.

خبر

زخمی شدن عکاس ایرانی در اعتراضات فرانسه



عکاس شناخته‌شده ایرانی در جریان اعتراضات فرانسه آسیب دیده است.

مهدی آشنا، عکاس در گفت‌وگو با ایسنا اعلام کرد: آلفرد یعقوب‌زاده در جریان عکاسی از تظاهرات روزهای اخیر فرانسه در جریان یک انفجار آسیب دیده و زخمی شده است.

در عین حال آلفرد یعقوب‌زاده که در جریان یک کارگاه در جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران به صورت برخط حضور پیدا کرد، درباره تجربه‌های شخصی خود در حوزه عکاسی سخن گفت اما به دلیل اختلال در شرایط اینترنت این ارتباط به‌طور کامل انجام نشد.

او در بخشی از سخنانش در این نشست گفت: من همیشه ایرانی هستم؛ البته فرانسوی‌ها هم من را به عنوان یک فرانسوی قبول ندارند. مرز برای من اصلا وجود ندارد و کره زمین خانه من است. اصلا کاری ندارم کجا هستم؛ هرکجا بروم از زندگی خودم لذت می‌برم، با مردم آشنا می‌شوم و همه چیز را صادقانه نشان می‌دهم. کره زمین خانه من است و هیچ مرزی ندارم.

یعقوب‌زاده همچنین گفت: در کار هم مرزی ندارم چون یک جایی آزادی کار است و یک جایی نیست. مثلا دیروز در فرانسه تظاهرات بود و موقع عکسبرداری پلیس با ما کار نداشت. البته هرکجایی باشم سعی می‌کنم به قوانین آنجا احترام بگذارم. برای من مسئله مرز مهم نیست تا آنجایی که بتوانم سعی می‌کنم همه مردم را ببینم چون نمی‌توانم مسائل را یک طرفه نشان بدهم. وظیفه من است که به عنوان یک عکاس مومن و صادق به دوربین، همه چیز را بیطرفانه ببینم.

آلفرد یعقوب‌زاده عکاس اهل ایران و ساکن فرانسه است. یعقوب‌زاده از بحران‌های داخلی سومالی، افغانستان، تاجیکستان، ازبکستان، کوبا، هند، ترکیه، روسیه، عراق، چین، چچن، سریلانکا، آمریکا و... لحظات تاریخی را ثبت کرده و بارها دچار جراحت جنگی شده است.

دور دنیا

اردوگاه نظامی رومی در اسپانیا کشف شد

باستان‌شناسان در شمال اسپانیا اردوگاهی نظامی از دوران جنگ‌های روم کشف کرده‌اند که به محاصره یک دژ متعلق به عصر آهن ارتباط دارد.

به نقل از هریتیج دیلی، این محوطه در نزدیکی لا پنیا دل کاسترو، در منطقه لا ارسینا و استان لئون قرار گرفته و می‌تواند اطلاعات تازه‌ای درباره لشکرکشی‌های روم برای فتح بخش‌های شمالی شبه‌جزیره ایبری در اختیار پژوهشگران بگذارد. این اردوگاه حدود ۱.۷ هکتار وسعت دارد و در فاصله تقریبی ۵۰۰ متری دژ باستانی قرار گرفته است. کاوش‌های بهار و تابستان ۲۰۲۶ وجود ساختارهای دفاعی، تجهیزات نظامی رومی و شواهدی از استقرار موقت نیروها را آشکار کرده است.

یافته‌ها همچنین ارتباط باستان‌شناختی مستقیمی میان این تأسیسات نظامی و سکونتگاه بومی منطقه نشان می‌دهد؛ سکونتگاهی که در جریان جنگ‌های کانتابری هدف حمله قرار گرفت. این اردوگاه نقشه‌ای چهارگوش دارد و ورودی آن از نوع کلاویکولا است؛ طرحی دفاعی که در برخی استحکامات نظامی روم باستان دیده می‌شود. موقعیت اردوگاه نیز به نیروهای رومی امکان می‌داد بر دژ لا پنیا دل کاسترو و مسیرهای منتهی به آن نظارت کنند.

ابولا دوباره خبرساز شد

شیوع ابولا در آفریقا گسترش یافته است؛ بیماری که می‌تواند خونریزی و عوارض شدید ایجاد کند و مهار آن به شناسایی سریع بیماران نیاز دارد.

ابولا یکی از بیماری‌های ویروسی خطرناک است که می‌تواند تب شدید، ضعف و در مواردی خونریزی و آسیب جدی در اندام‌های بدن ایجاد کند. این بیماری از طریق تماس مستقیم با خون و سایر مایعات بدن فرد مبتلا یا فردی که بر اثر بیماری جان باخته است، منتقل می‌شود. تماس با وسایل آلوده نیز می‌تواند خطر انتقال را به همراه داشته باشد.

ابولا از راه هوا و به شیوه معمول انتقال ویروس‌هایی مانند آنفلوانزا منتقل نمی‌شود. شیوع تازه این بیماری در جمهوری دموکراتیک کنگو نگرانی‌های بهداشتی را افزایش داده است. کنیا نیز پس از ثبت نخستین مرگ ناشی از ابولا در تاریخ خود، دومین مورد ابتلا را تأیید کرده است. بااین‌حال، مقام‌های بهداشتی کنیا می‌گویند تاکنون شواهدی از انتقال گسترده ویروس در جامعه پیدا نکرده‌اند.

ویروس ابولا به خانواده‌ای از ویروس‌ها تعلق دارد که می‌توانند بیماری شدیدی ایجاد کنند. علائم اولیه معمولا شامل تب، خستگی، ضعف و درد عضلانی یا مفصلی است. با پیشرفت بیماری، برخی بیماران دچار اسهال، استفراغ، درد شکم و در موارد شدید خونریزی می‌شوند. علائم اولیه ابولا ممکن است با بیماری‌های عفونی دیگر شباهت داشته باشند؛ به همین دلیل، تشخیص قطعی به ارزیابی پزشکی و آزمایش نیاز دارد. وزارتخانه بهداشت ابولا می‌گوید شناسایی بیمار پیش از تماس گسترده با دیگران می‌تواند احتمال انتقال ویروس را کاهش دهد. مقام‌های بهداشتی همچنین ۱۱۳ نفر از مجموع ۱۲۸ فردی را که بیمار به‌عنوان تماس نزدیک معرفی کرده بود، شناسایی کرده‌اند.

رشد ناگهانی بلندترین قله اروپا مون بلان دو متر بلندتر شد!

اندازه‌گیری‌های جدید نشان می‌دهد ارتفاع مون‌بلان به ۴۸۰۷.۴۷ متر رسیده است؛ افزایشی که دانشمندان آن را به تغییر ضخامت برف و یخ نسبت می‌دهند. به نقل از یورونیوز، ارتفاع مون‌بلان، بلندترین قله اروپای غربی، در اندازه‌گیری‌های تازه به ۴۸۰۷.۴۷ متر از سطح دریا رسیده است؛ رقمی که نسبت به سال ۲۰۲۳ افزایش ۱.۸۸ متری را نشان می‌دهد. کارشناسان دلیل این تغییر را نه رشد خود کوه، بلکه نوسان ضخامت لایه برف و یخی می‌دانند که قله را می‌پوشاند.

متخصصان اتاق نقشه‌برداران دپارتمان اوت‌ساووآ فرانسه، اندازه‌گیری‌های جدید را در ۱۷ سپتامبر ۲۰۲۶ انجام دادند. این نهاد در منطقه‌ای فعالیت می‌کند که بخشی از مون‌بلان، کوهستان مشترک میان فرانسه و ایتالیا، در آن قرار دارد. داده‌ها نشان می‌دهد ارتفاع قله طی سه‌سال ۱.۸۸ متر افزایش یافته است؛ تغییری که روند کاهشی سال‌های پیش از آن را معکوس می‌کند. ژان د گاره، رئیس اتاق نقشه‌برداران، هنگام معرفی نتایج یادآوری کرد که قله مون‌بلان همواره در حال تغییر است.

افزایش ارتفاع مون‌بلان به معنای رشد خود کوه نیست. لایه برف و یخی که بالای قله را می‌پوشاند، ضخامت ثابتی ندارد و همین موضوع باعث می‌شود ارتفاع اندازه‌گیری‌شده در دوره‌های مختلف تغییر کند.

روایت زندگی دشوار پناهجویان افغانستان در ایتالیا

پناهجویان افغان در ایتالیا باوجود دسترسی به پناهندگی با مشکلات اقامتی، تبعیض و بهره‌کشی در محیط کار مواجه‌اند. به گزارش دفتر منطقه‌ای خبرگزاری تسنیم، شبکه تحلیل‌گران افغانستان در گزارشی تازه نوشته است که بسیاری از پناهجویان افغان در ایتالیا، حتی پس از دریافت مدارک اقامت، برای یافتن شغل مناسب، برخورداری از امنیت شغلی و ادغام در جامعه با موانع جدی روبه‌رو هستند.

بر اساس این گزارش، ایتالیا برای شمار زیادی از پناهجویان افغان نه مقصد نهایی، بلکه مسیری برای رسیدن به دیگر کشورهای اروپایی است. جمعیت افغان‌های حاضر در ایتالیا در سال ۲۰۲۵ به حدود ۱۹ هزار نفر رسیده؛ درحالی‌که این رقم در سال ۲۰۱۱ کمتر از چهار هزار نفر بود.

شهر «تریسته» یکی از مهم‌ترین نقاط ورود پناهجویان افغان به ایتالیاست. طبق گزارش، از سال ۲۰۲۱ تا ۲۰۲۶ نزدیک به ۳۰ هزار شهروند افغانستان برای مدتی در این شهر حضور داشته‌اند؛ برخی برای دریافت اقامت و برخی دیگر برای ادامه مسیر به کشورهای دیگر اروپا.

«فابریتزیو فوشینی»، پژوهشگر و نویسنده گزارش، اظهار داشت: شماری از پناهجویان افغان در بخش‌هایی مانند کشاورزی، گردشگری، ساختمان‌سازی و خدمات کار می‌کنند، اما بسیاری از آنان با دستمزد پایین، قراردادهای غیررسمی، ساعات کاری طولانی و شرایط ناامن مواجه‌اند.